

AGNELLI

90
postmodum Ravennam ingressus Metes in tham uxorem acceperit, quibus addendum, quod Justiniiano scripsit pacem procurans, expectaveritque Ravennae subsistens epistolaram responsum; incertum enim omnino an ad Urbis res, & Statum, verba illa referenda sint, de quibus in praecedenti paragraphe. At & illud observari meretur Indictionem XIV., cum Theodobatus occisus est, in XV. transisse, hac enim à Sept. anni DXXXVI. jam numerari caperat, & si XIV. occisus fuisset circa Decembrem, annus DXXXV. notari debet. At hoc postremis DXXXVI. diebus cepta, transferunt in Decemb. anni sequentis DXXXVII. Belisarius in Romanam Urbem ingressum.

VII. Cum autem nonnisi IV., vel V. Idus Decemboris Belisarius anno DXXXVII. ingressus sit Romam, Urbis idem obficio à Vigilio peracta non est ante IX. Kal. Martias, ut ait Anastasius, & innuit Procopius oraculum quoddam Sibyllinum exhibens lib. primo Belli Gothicici cap. 24. Ab imminente obfitione occasio arrepta inducendi in Silverium falsos testes, quae Procopio laudato his indicatur; cum autem esset fulspicio Silverium. Urbis Antiftitem cum Gothis proditionem moliri, eum quidem in Graciā misit statim, alterum autem Pontificem paulò post Vigilium nomine creari fecit. Silverius igitur in hunc modum à Sede sua detrusus est circa vigesimum diem Februario anni DXXXVIII., & statim in Graciā deportatus, unde brevi, Justiniano jubente Romanū versus in suam Sedem refitandus migrare jussus, Romā ipsā obfitione cinctā, agenteque apud Belisarium Vigilio, in Palmariam Insulam veniens ibi post quatuor menses, die videlicet XX. Junii ad superos evolavit. Hec autem apifissimā sunt conciliandis meliorum Catalogorum characteribus, quorum plerique Silverio affigunt Pontificatus annum unum, menses alii quidem quinque, ad vigesimam videlicet Februario, qua à sua Sede pulsus est, alii novem, ad vigesimam scilicet Iunii, qua obiit, tempus omni numerantes. Videantur Catalogi ipsi apud C.V. Paperochium in Propyleo, quorum alter secundus vocatus, sicut & tertius Palatino Vaticano Silverio tribuit annum I. menses V. dies XI., in veteri autem membrana à laudato Paperochio cum gemino Corbejensi manuscripto collata, ad annum I. menses IX. dies XI. ejusdem Pontificis Sedes extenditur. Agente itaque Theodobato Silverius Pontificem se gesit die nona Septembrio anni DXXXVI., licet, consenteat, inde Clero, nonnisi sequenti Dominico die sit ordinatus. Ad id temporis spekant, quae Liberatus habet de Theodora, ac Vigilio post Acapeti mortem Constantinopoli degente; Theodora Augusta vocans Vigiliū Agapeti Diaconum propter sibi secreto &c. Lubenter ergo suscepit Vigilius promissum &c., & facta professione Romam profectus est, ubi vienies invēnit Silverium Papam ordinatum, quin & Ravennae (Neapolē legendum) Belisarium. Ad sequentem autem annum pertinent, quae Anastasio recensentur; Theodora uia consilio cum Vigilio Diacono misit epistolam Romam ad Silverium Papam rogans, & obsecrans; ne pigriter ad nos venire, aut certè revoca Anthūnum in locum suum. Hæc cùm legisset Beatus Silverius ingemuit, & dixit; modo scio, quia causa hæc haem vitæ meæ adducit. Sed Beatissimus Silverius fiduciam habens in Domino, & B. Petro, reascripti dicens; Domina Augusta ego rem istam nunquam ero facturus, ut revocem hominem hereticum in sua nequitia damnatum. Tunc indignata Augusta misit iussiones suas ad Belisarium Patricium per Vigiliū Diaconum ita coartantes; vide

A aliquas occasionses in Silverio Papa, & depone illum de Episcopatu, aut festinus certe transmette eum ad me, ecce ibi habens Vigiliū Archidianconum, & Apocrisarium nostrum carissimum, qui nobis pollicitus est revocare Anthūnum Patriarcham. Ut autem Vigilius, qui Silverio Petri Sedem tenente Romam venerat, inde Neapolim perrexit, rursus Romam, inde Constantinopolim cum Apocrisarii munere accessit, transgebet cum Theodora de Anthūno restituendo, scriptisque à Theodora ad Silverium episcopis responsum operiretur, habitisque cum Imperatrici literis ad Belisarium regredere, plurium mensum lapsu id omne factum fuisse oportuit, ita quod ingruente tandem Urbis obfitione à Belisario Silverius è Pontificia Sede pulsus sit, & subintratus Vigilius.

VIII. Ursino itaque Ravennasi Episcopo circa Aprilē anni prædicti DXXXVIII. defuncto, impediens non modo Silverii legitimū Pontificis exitium, sed & Romane Urbis obficio, quæ nonnisi sequenti anno DXXXIX. soluta est, ne novus Ravennas Praeful in demortui locum ordinaretur. Sed & rebus Ecclesiæ Romane nondum compotis arbitror dilatam Victoris ordinationem ad diem quartam Martii anni DLX., cum tandem Vigilius se non modo, sed recte Fidei dogma, & Ecclesiæ Romane privilegia tueri voluit, ejusque rite Pontificem agentis teſtem habeamus epistolam Justiniāno datam, alteram item Mennæ XV. Kal. Octobris. Qui autem fieri potuerit, ut Theodora impotens animi, & furoris fœmina distulerit de Vigilio, qui promisit de restituendo Anthūno minimè steterat, vindictam agere, sunt inter rerum Ecclesiasticarum Scriptores, qui hanc se intelligere afferant, ac proinde agre ejusdem Pontificis à Romana Urbe abductionem ad subsequentes annos referunt, quæ tamē citius, quam anno DLXV. fieri non potuit. C.V. Paperochius parte prima Conatus Chronico-Historici ad Catalogum Summorū Pontificum Tomo illo, qui Propylæi nomen habet, & alias Pontifica Chronologie est utilissimus, modeſtissime conjecturam afferit, quæ credi possit duplex Vigiliū Constantinopolim profectio; prior scilicet statim post denegatam, quam promiserat Anthūno restituionem, & post Silverii obitum, quem & ipse anno DXXXVIII. consignat, cum adhuc recentissima ob patrata flagitia Romanis effet invisus, accusatus propterea apud Augustum diverorum criminum, ut Anastasio narratur. Altera anno DLXVI. ob trium Capitulorum questionem. Priori vice præter alia per sumnum nefas in eum admissa, Theodora jubente eundem exilio officium sentit, secunda vero secus, licet subiumentem in Basilicam Sanctæ Euphemie confugisse noverimus. Quare priorem erumnam ab anno DXXXVIII. ad finem vergente ad annum DLX. producit, distinctam ab iis, quæ rursus Constantinopolis gesta sunt, anno post priorem redditum septimo. Hec C.V. conjectura sicuti plures historiaricas componeret, ita Victoris ordinationem diutius transferendam suaderet, verum sunt, quæ me cogunt à laudata eruditissimi Viri sententia redere. Primo etenim nec ex tota Vigiliū Episola ad Julianum scripta, missaque per Flavium Dominicum Exconsulem, & Patricium, sicut nec ex altera Mennæ data XV. Kalend. Octobris Justino Cos. anno videlicet DLX. ullum eorum, quæ Paperochius conjicit indicium appetat; quinimo dum Vigilius se purgat à maligni cuiusdam calumnia, rationemque reddit, cur & suspecto Pontificatu in eam diem scribera distulerit, offendit se ante nec Constantinopolis fuisse, nec inde aliò exilio causa migraſſe. Præterea ex Chronologia annorum Belli Gothicici à doctissimo Cardinali Norisio in Dissert.

E de